

Kære Formand, kære fuglekonge, kære skydebrødre.

Normalt plejer man at takke, når man får et ærefuldt hverv som f.eks. at skulle holde talen for Danmark. Men jeg er ikke helt sikker på, at der er noget at takke for, fordi der gennem årene er sagt så meget fornuftigt, og alle de gode sange er citeret igen og igen, at det er svært at finde en ny og original vinkel. Nu er jeg imidlertid blevet bedt om det, og så må I selv tage følgerne.

”Danmark er et eventyrland” – ”Danmark er en brugsforening”. Således beskriver daværende turistchef Aksel Dessau og historikeren Palle Lauring Danmark i indledningen til Paul Hammerichs TV krønike om Danmark. Har nogen af dem så ret? NJA, det har de vel begge delvist.

At ”Danmark er en brugsforening” kunne måske hentyde til, at det var i Danmark, andelsbevægelsen for alvor voksede frem, også selv om jeg næppe tror, at Palle Lauring mente det positivt.

”Et eventyrland”, fordi vi har en geografi, der – især om sommeren – ikke findes smukkere mange steder i verden. De dejlige skove, de bølgende kornmarker, de smukke strande, hvor familier tumler sig og nyder livet, og når sommeren er god, er der ikke noget sted i Verden, jeg hellere vil være.

Samtidig har vi Danmark en historie, der har haft mange op- og nedture, og ligesom i eventyret har vi gået mange prøvelser igennem, inden vi er nået til en foreløbig, men lykkelig slutning, hvor vi med stolthed kan sige, at ”få har for meget og færre for lidt”.

Vi har gennem årene mistet store dele af det, der engang var vort, og som H.C. Andersen skriver:

”Engang du herre var i hele Norden
Bød over England – nu du kaldes svag
Et lille land og dog så vidt om jorden
End høres danskens sang og mejselslag...”

Men..., gør det noget? ER vi måske ikke netop derfor et mere homogent og velfungerende land end så mange andre? (Ja, Norge kunne vi måske godt have tænkt os at beholde. De er jo efter 400 års ”dygnad” stort set danske, og så har de jo olien...)

Når man - som jeg – i en årrække har boet i udlandet og senere med mit arbejde har rejst i mange dele af verden, så får man et andet og mere positivt syn på Danmark. Jeg er i hvert fald blevet endnu mere klar over, hvor godt vi har det herhjemme, og hvor privilegeret og trygt et land, Danmark er.

Det er selvfølgelig ikke perfekt, hvordan kan det også blive det, når det er mennesker, der styrer udviklingen, men når man sammenligner Danmark med andre lande, har vi alt mulig grund til at være stolte. Vi har – trods alt – en velfærdsstat, vi har et velfungerende demokrati, og vi har en nationalitetsfølelse og fædrelandskærlighed, et 800 år gammelt nationalt flag og et kongehus, der samler nationen.

Alt dette er– uden at være storskydende og pralende – med til at understrege, at Danmark – for nu at sige det på jysk – ”ikke er så ringe endda”. Tværtimod.

Lade os hæve vore glas og drikke en kærlig og velment skål for vort gamle land.

Skål

Tak